

De zwetende gorilla

Een optredentje, altijd leuk. We werden benaderd door de Novib of we op wilden treden tijdens het Festival Mundial in Breda. Natuurlijk wilden we dat. En het was nog goed georganiseerd ook! 'Hart voor hout', dat was het motto van onze stand. Padvindders hadden een houten klimgevaarte met een loopbrug opgesteld waar we onze kunsten op konden vertonen; er stonden dozen vol met suikerhartjes om uit te delen. Hoe hard viel de praktijk. Het gorillapak waarin ik me kon hullen, was van nylon met 5 centimeter nylon vacht. De handen en voeten waren van rubber, maat 58. Het hoofd van plastic, maat 59 behalve de ogen, maat 2. Met andere woorden, voortbewegen ging in een sauna-atmosfeer en op de tast, begeleid door sjlurpgeluiden uit de schoenen. Af en toe voelde ik toch een ander levend wezen. Soms een mede-gorilla, waarmee ik blinde tast-akrobatiek kon opvoeren. Soms ook een kind, wat op te maken viel uit het gehuil en de troostende woorden van moeder: 'kijk maar, hij is echt wel lief.' Of: hij doet niks hoor, sla hem maar'.

Het klimgevaarte was een ander verhaal.

Aan het oog onttrokken door zwermende kinderen, was het in de loop van de middag bezig langzaam te bezwijken. Af en toe viel er een gat in de kinderstroom, en konden wij apen naar boven. Op de tast. Bovenin wierpen wij zakjes snoepgoed uit boven de begerige massa. Helaas was de top voorzien van spandoeken, en bij gebrek aan zicht belandden de meeste van onze brede arm- gebaren in het linnen. Dat dit geen ramp was, was te danken aan de organisatie die enkele tientallen dozen snoep naast een tent had gezet, een sta-in-de-weg die snel verdween terwijl een stroom jongetjes zich met dozen over het terrein verspreidde. Na een tijdje vonden we dat het natte was- goed uit kon. Het vrijkomende saunavocht zorgde er tot onze grote vreugde voor dat de omkleedtent (met een omkleeddichtheid van 4 personen per vierkante meter) in recordtempo leegstroomde. Nu konden we echt optreden! Er was een echt podium! Daar hebben we van genoten, toen we het vier keer mochten afbreken en weer opbouwen, omdat het bestond uit een soort hout met zeepoppervlak. Het publiek was gelukkig dankbaar. Al kun je je afvragen of ze klaptten uit dankbaarheid voor onze trucs of voor hun van snoep uitpuilende zakken. Al met al een gevarieerde middag. Enfin we kregen wel goed betaald, en we hebben lol gehad.